

ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 84/25

Λουξεμβούργο, 9 Ιουλίου 2025

Απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου στην υπόθεση T-534/24 | [Gotek] ¹

Εννέα μήνες μετά τη μεταβίβαση μέρους της προδικαστικής αρμοδιότητας στο Γενικό Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκδίδεται η πρώτη του προδικαστική απόφαση

Δεν είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο εθνική νομοθεσία η οποία προβλέπει ότι ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός σε περίπτωση εικονικής παράδοσης προϊόντων που υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης και αναγράφονται σε πλαστά τιμολόγια

Την 1η Οκτωβρίου 2024 μεταβιβάστηκε στο Γενικό Δικαστήριο η αρμοδιότητα εκδίκασης των προδικαστικών υποθέσεων που εμπίπτουν σε έξι συγκεκριμένους τομείς ². Μέχρι σήμερα έχουν διαβιβαστεί στο Γενικό Δικαστήριο 55 αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως.

Στο πλαίσιο της πρώτης αυτής προδικαστικής υποθέσεως που περατώνεται με απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου εννέα μήνες αφότου το Δικαστήριο του διαβίβασε τη σχετική προδικαστική παραπομπή, το Γενικό Δικαστήριο κλήθηκε να ερμηνεύσει ορισμένες διατάξεις της οδηγίας για τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης ³.

Συγκεκριμένα, κατόπιν ελέγχου που διενεργήθηκε από την κροατική φορολογική Διοίκηση, διαπιστώθηκε ότι επιχειρηματίας είχε εκπέσει, ως μη όφειλε, τον φόρο προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ) στηριζόμενος σε πλαστά τιμολόγια για παραδόσεις πετρελαιοειδών οι οποίες ουδέποτε πραγματοποιήθηκαν.

Κατ' εφαρμογήν της εθνικής νομοθεσίας, η τελωνειακή Διοίκηση απαίτησε να καταβληθεί ειδικός φόρος κατανάλωσης. Έκρινε ότι ο επιχειρηματίας είχε προβεί σε καταχρηστική άσκηση δικαιώματος όσον αφορά τη διακίνηση προϊόντων υποκείμενων σε ειδικό φόρο κατανάλωσης.

Το κροατικό δικαστήριο ενώπιον του οποίου προσέφυγε ο επιχειρηματίας ερωτά αν είναι σύμφωνη με το ενωσιακό δίκαιο η εθνική νομοθεσία η οποία, όπως ερμηνεύεται από τις εθνικές αρχές, προβλέπει ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός σε περίπτωση εικονικής παράδοσης προϊόντων που υπόκεινται στον ειδικό φόρο κατανάλωσης και αναγράφονται σε πλαστά τιμολόγια.

Με την απόφασή του, το Γενικό Δικαστήριο δίνει αρνητική απάντηση στο ως άνω ερώτημα. Διαπιστώνει, ειδικότερα, ότι ο ειδικός φόρος κατανάλωσης καθίσταται απαιτητός στο χρονικό σημείο κατά το οποίο τα προϊόντα που υπόκεινται σε αυτόν τίθενται σε ανάλωση και ότι δεν νοείται θέση σε ανάλωση εάν δεν συντρέχει κάποια από τις απαριθμούμενες σε εξαντλητικό κατάλογο εναλλακτικές περιπτώσεις τις οποίες προβλέπει η οδηγία. Εν προκειμένω όμως, ο ειδικός φόρος κατανάλωσης επιβλήθηκε λόγω κατάχρησης δικαιώματος στο πλαίσιο της οποίας χρησιμοποιήθηκαν πλαστά τιμολόγια ενώ τα πετρελαιοειδή ουδέποτε παραδόθηκαν, κατάσταση που δεν καταλέγεται μεταξύ των προβλεπόμενων εναλλακτικών περιπτώσεων. Επιπλέον, το Γενικό Δικαστήριο εκτιμά ότι τα κράτη μέλη έχουν μεν νόμιμο συμφέρον να προασπίζουν τα δημοσιονομικά συμφέροντά τους, αλλά οφείλουν, κατά την άσκηση της κανονιστικής εξουσίας τους, να μην παραβαίνουν τις διατάξεις της οδηγίας.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Με την προδικαστική παραπομπή τα δικαστήρια των κρατών μελών μπορούν, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του ενωσιακού δικαίου ή με το κύρος ενωσιακής πράξεως.

Το Γενικό Δικαστήριο είναι αρμόδιο να εκδικάζει τις προδικαστικές υποθέσεις που εμπíπτουν στους εξής έξι συγκεκριμένους τομείς: 1) κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (ΦΠΑ), 2) ειδικοί φόροι κατανάλωσης, 3) τελωνειακός κώδικας, 4) δασμολογική κατάταξη των εμπορευμάτων στη συνδυασμένη ονοματολογία, 5) παροχή αποζημίωσης και βοήθειας στους επιβάτες σε περίπτωση άρνησης επιβίβασης, καθυστέρησης ή ακύρωσης μεταφορικών υπηρεσιών, και 6) σύστημα εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου. Το Δικαστήριο είναι αρμόδιο για όλες τις υπόλοιπες αιτήσεις προδικαστικής αποφάσεως.

Οι προδικαστικές αποφάσεις του Γενικού Δικαστηρίου μπορούν, κατ' εξαίρεση, να επανεξεταστούν από το Δικαστήριο, κατόπιν προτάσεως του πρώτου γενικού εισαγγελέα, εφόσον συντρέχει σοβαρός κίνδυνος να θιγεί η ενότητα ή η συνοχή του ενωσιακού δικαίου. Εάν δεν υποβληθεί τέτοια πρόταση εντός προθεσμίας ενός μηνός από την έκδοση της αποφάσεως του Γενικού Δικαστηρίου, αυτή δεν μπορεί πλέον να επανεξεταστεί. Αντιθέτως, σε περίπτωση που ο πρώτος γενικός εισαγγελέας προτείνει επανεξέταση, αναμένεται υποχρεωτικά η περάτωση της διαδικασίας ενώπιον του Δικαστηρίου προκειμένου είτε να επικυρωθεί η απόφαση του Γενικού Δικαστηρίου είτε να αντικατασταθεί από εκείνη του Δικαστηρίου.

Ούτε το Δικαστήριο ούτε το Γενικό Δικαστήριο αποφαινόνται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά, λαμβάνοντας υπόψη την προδικαστική απόφαση του Δικαστηρίου ή του Γενικού Δικαστηρίου.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, το οποίο δεν δεσμεύει το Γενικό Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο και, εφόσον υπάρχει, η σύνοψη](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμα στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της.

Επικοινωνία: Jacques René Zammit ☎(+352) 4303 3355

Στιγμιότυπα από τη δημοσίευση της αποφάσεως διατίθενται από το «[Europe by Satellite](#)» ☎(+32) 2 2964106

Ακολουθήστε μας!

¹ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός από τους διαδίκους.

² [Κανονισμός \(ΕΕ, Ευρατόμ\) 2024/2019](#) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Απριλίου 2024, για την τροποποίηση του πρωτοκόλλου αριθ. 3 περί του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης (βλ. Ανακοινωθέντα Τύπου [αριθ. 125/24](#), [αριθ. 154/24](#) και [αριθ. 179/24](#)).

³ [Οδηγία 2008/118/ΕΚ](#) του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με το γενικό καθεστώς των ειδικών φόρων κατανάλωσης και για την κατάργηση της οδηγίας 92/12/ΕΟΚ.